

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Moraru, reprezentat de
avocatul Veaceslav Nemerenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Moraru
împotriva lui Ian Morari, intervenienți accesorii Olga Morari, Lilia Stînca privind
evacuarea din imobil,

împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 15 septembrie 2017, Igor Moraru a adresat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ian Morari privind evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că este coproprietarul asupra 1/3 cotă-parte
ideală din casa individuală de locuit și a construcțiilor accesorii din imobilele
amplasate pe terenul destinat construcțiilor locative din str. XXX, XXX, înregistrat
cu numărul cadastral XXX.

În luna aprilie 2017, Ian Morari, ilegal, fără acordul lui ca coproprietar s-a
stabilit cu traiul în imobilul ce-i aparține cu drept de proprietate comună pe cote-
părți.

A susținut că din momentul în care pârâtul s-a stabilit cu traiul în casa de
locuit, între ei deseori apar conflicte, ce l-a determinat să se adreseze către organele
de drept, iar în urma acțiunilor întreprinse a fost anulată viza de reședință pârâtului
de pe adresa XXX.

Pârâtul nu are nici un drept legal de folosință asupra imobilului nominalizat,
însă ultimul refuză să părăsească imobilul.

A solicitat reclamantul evacuarea lui Ian Morari din casa de locuit și
construcțiile accesorii a imobilului amplasat pe terenul destinat construcțiilor
locative din XXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 06 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în calitate de intervenienți accesorii au fost atrase Stînca Lilea și Morari Olga.

Prin hotărîrea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins acțiunea depusă de Igor Moraru împotriva lui Ian Morari, intervenienți accesorii Olga Morari, Lilia Stînca privind evacuarea din imobil, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat din contul lui Igor Moraru în beneficiul lui Ian Morari cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul depus de Igor Moraru și s-a menținut hotărîrea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și a apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt, aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

A concluzionat că instanța de fond legitim și întemeiat a dispus respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de Igor Moraru către Ian Morari, intervenienții accesorii Morari Olga și Stînca Lilea privind evacuarea din imobilul amplasat în XXX, or materialele cauzei atestă că Moraru Igor, Morari Olga și Stînca Lilea dețin cu drept de proprietate fiecare a câte 1/3 cotă parte ideală din bunul imobil cu numărul cadastral XXX, situat în XXX.

Din suportul probator administrat la materialele cauzei se atestă certitudinea faptului că, Morari Ian este feciorul lui Stînca Lilea care reieșind din datele din Registrul bunurilor imobile este coproprietara bunului situat pe XXX și deține dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din bunurile imobile cu numerele cadastrale XXX în baza certificatului de moștenitor legal.

A reținut că, deși apelantul Igor Moraru deține cu drept de proprietate 1/3 cotă-parte din imobilul amplasat în XXX, acest fapt nu acordă dreptul ultimului de a solicita evacuarea lui Ian Morari din acest imobil, ultimul fiind membrul familiei lui Stînca Lilea, care de asemenea deține dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din imobilul în litigiu.

A constatat că, nici o probă administrată la materialele cauzei nu atestă faptul că, Ian Morari ar fi ocupat abuziv și ilegal bunul imobil amplasat în XXX, fapt care ar aduce atingere directă dreptului de proprietate a lui Igor Moraru. Mai mult, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe că Stînca Lilea ar fi împotriva faptului că fiul ei Ian Morari să locuiască în imobilul din XXX. Or este o manifestare firească a relațiilor dintre părinți și copilul lor aflat în imposibilitate materială de a-și achiziționa un imobil să-i permită să locuiască în casa părintească. Dreptul pîrîtului de a domicilia în casa mamei sale este garantat și prin prisma art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului ce include în sfera sa de protecție atât dreptul oricărei persoane la domiciliu, cât și dreptul la viața de familie existentă, raportat la dispozițiile art.1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenție, ce garantează dreptul de proprietate de care orice persoană trebuie să se bucure asupra bunului său.

La 21 ianuarie 2019 Igor Moraru, reprezentat de avocatul Veaceslav Nemerenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de

fond cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului a menționat că instanța eronat a interpretat legea și a aplicat legea materială care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea materială care trebuia să fie aplicată.

A susținut că instanța de judecată a interpretat eronat că Ian Morari, născut la XXX, fiul lui Stînca Lilea, este copil în sensul noțiunii date în Legea nr.75 cu privire la locuințe și că acordul lui Moraru Igor nu este necesar pentru ca Morari Ian să locuiască în casa din XXX. Astfel, la soluționarea temeiniciei și legalității era necesar și identificarea faptului că Ian Morari, cu certitudine nu mai are calitatea de copil și în raport cu proprietarul Igor Moraru căruia îi aparține 1/3 cotă-parte din imobil, intervine ca o persoană fizică, privit individual, ca titular de drepturi și de obligații civile și nicidecum ca copil care dispune de dreptul de a locui în locuința respectivă.

A indicat că prin modul de folosință a bunului imobil pe care îl exercită coproprietara Stînca Lilea, prin faptul instalării ilegale la domiciliu pe fiul său, sunt încălcate drepturile recurentului, or ultimul a fost nevoit să treacă cu traiul în apartament închiriat.

A menționat că pentru acordarea dreptului de posesie lui Ian Morari asupra cotei-părți din imobilul din XXX și care este supus regimului de proprietate comună pe cote-părți, urma să fie solicitat acordul tuturor coproprietarilor ai imobilului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 02 noiembrie 2018 (f.d. 92) și recepționat de către recurent la 22 noiembrie 2018 (f.d.106).

Astfel, recursul declarat de Igor Moraru, reprezentat de avocatul Veaceslav Nemerenco, la 21 ianuarie 2019, a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Moraru, reprezentat de avocatul Veaceslav Nemerenco, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, Primarul General al mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de

apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Igor Moraru, reprezentat de avocatul Veaceslav Nemerenco.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Moraru, reprezentat de avocatul Veaceslav Nemerenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh